

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2004. október 5-én benyújtott kereset

(C-427/04. sz. ügy)

(2005/C 6/45)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: Wouter Wils és Georgios Zavvos, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagjai, 2004. október 5-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság nem teljesítette a hagyományos transzeurópai vasúti rendszer költsönös átjárhatóságáról szóló, 2001. március 19-i 2001/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján fennálló kötelezettségeit, mivel nem fogadta el az irányelv végrehajtásához szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, vagy legalábbis a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket nem közölte;
- 2) kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelvnek a belső jogrendbe való átültetésére megszabott határidő 2003. április 20-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 110., 2001.4.20., 1. o.

A Cour d'appel de Bruxelles (kilencedik tanács) 2004. október 14-i ítéletével a Mobistar SA kontra Institut belge des services postaux et des télécommunications (rövidítve: IBPT) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-438/04. sz. ügy)

(2005/C 6/46)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour d'appel de Bruxelles (kilencedik tanács, Belgium) 2004. október 14-i ítéletével, amely 2004. október 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Mobistar SA kontra Institut belge des

services postaux et des télécommunications (rövidítve: IBPT) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour d'appel de Bruxelles (kilencedik tanács) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

A 2002/22/EK irányelv⁽¹⁾ („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) 30. cikkében előírt számhordozhatósági szolgáltatásra vonatkozóan:

1. Az „egyetemes szolgáltatási” irányelv 30. cikkének (2) bekezdése, amely elrendeli azt, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok biztosítsák, hogy a számhordozhatóság biztosításához szükséges összekapcsolás tekintetében az árképzés költség-alapú legyen, csak a hordozott szám felé irányuló forgalom költségeire vonatkozik, vagy üzemeltetőknél a számhordozásra vonatkozó kérelmek teljesítése miatt felmerült költségek árképzésére is?
2. Ha az irányelv 30. cikkének (2) bekezdése csak a hordozott szám felé irányuló forgalomhoz kapcsolódó összekapcsolási költségekre vonatkozik, úgy kell-e értelmezni, hogy:
 - a) az meghagyja az üzemeltetők számára a lehetőséget, hogy a szolgáltatás kereskedelmi feltételeiről szabadon tárgyaljanak és megtiltja a tagállamoknak, hogy előzetesen előírják a kereskedelmi feltételeket azon vállalkozások számára, amelyeket a számhordozási szolgáltatás ellátásának kötelezettsége terhel, a hordozási kérelmek teljesítéséhez kapcsolódó szolgáltatásokat illetően?
 - b) az nem tiltja meg a tagállamoknak, hogy az említett szolgáltatások kereskedelmi feltételeit előzetesen meghatározzák azon üzemeltetők számára, akiket az adott piacon jelentős erővel rendelkezőként határoztak meg?
3. Ha az irányelv 30. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az kötelezővé teszi valamennyi üzemeltető számára, a számhordozhatóság költségeit illetően, a költség-alapú megközelítést, úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes:
 - a) a költségek számítására meghatározott számítási módot előíró nemzeti szabályozó intézkedés?
 - b) a költségek üzemeltetők közötti megosztását előzetesen meghatározó nemzeti intézkedés?
 - c) a nemzeti szabályozó hatóságot arra felhatalmazó nemzeti intézkedés, hogy valamennyi üzemeltető számára és meghatározott időszakra előzetesen előírja azon díj felső határát, amelyet az átadó üzemeltető igényelhet az átvevő üzemeltetőtől?

d) azon nemzeti intézkedés, amely engedélyezi az átadó üzemeltető számára a jogot, hogy a nemzeti szabályozó hatóság által meghatározott árképzést alkalmazza felmentve őt annak bizonyításának kötelezettsége alól, hogy az alkalmazott árképzés a saját költségein alapul?

A 2002/21/EK irányelv⁽²⁾ („Keretirányelv”) 4. cikkében előírt jogorvoslati jogra vonatkozóan:

A „keretirányelv” 4. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a jogorvoslatok elbírálására kijelölt szervnek az ügyek érdemi elbírálása céljából rendelkeznie kell valamennyi szükséges információval, beleértve a bizalmas információkat is, amelyek alapján a nemzeti szabályozó hatóság a jogorvoslat tárgyát képező határozatot elfogadta?

(¹) Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 51. o.).

(²) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Keretirányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) 2004. október 7-i határozatával az Axel Kittel kontra belga állam ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-439/04. sz. ügy)

(2005/C 6/47)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) a Bíróság hivatalához 2004. október 19-én érkezett, 2004. október 7-i határozatával az előtte az Axel Kittel és a belga állam között folyamatban lévő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) a következő a kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Abban az esetben, ha a termékértékesítés olyan adóalany részére történik, aki az eladó által elkövetett adókiadás tudta nélkül jóhiszeműen kötött szerződést, a hozzáadott-

érték-adó semlegességének elvéből következik-e az, hogy az adásvételi szerződésnek egy belső polgári jogi – az eladó által elérni kívánt cél törvénytelenége miatt közérdekbe ütköző szerződéshez a semmisség jogkövetkezményét fűző – szabály folytán fennálló érvénytelensége következtében ezen adóalany elveszti az adó levonásának jogát?

2) Eltérő-e a válasz akkor, ha a semmisséget maga a hozzáadottérték-adó kijátszása okozza?

3) Eltérő-e a válasz akkor, ha az adásvételi szerződés semmisségét a belső jog szerint maga után vonó törvénytelen cél a hozzáadottérték-adó mindkét fél által tudott kijátszása?

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) 2004. október 7-i határozatával a belga állam kontra Recolta Recycling s.p.r.l. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-440/04. sz. ügy)

(2005/C 6/48)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) a Bíróság hivatalához 2004. október 19-én érkezett, 2004. október 7-i határozatával az előtte a belga állam és a Recolta Recycling s.p.r.l. között folyamatban lévő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) a következő a kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Abban az esetben, ha a termékértékesítés olyan adóalany részére történik, aki az eladó által elkövetett adókiadás tudta nélkül jóhiszeműen kötött szerződést, a hozzáadottérték-adó semlegességének elvéből következik-e az, hogy az adásvételi szerződésnek egy belső polgári jogi – az eladó által elérni kívánt cél törvénytelenége miatt közérdekbe ütköző szerződéshez a semmisség jogkövetkezményét fűző – szabály folytán fennálló érvénytelensége következtében ezen adóalany elveszti az adó levonásának jogát?

2) Eltérő-e a válasz akkor, ha a semmisséget maga a hozzáadottérték-adó kijátszása okozza?